

عبدالرفیع حقیقت (رفیع)

نهضت‌های ملی ایران

شورش مسلمانان آمل و سرکوبی آنان توسط مازیار

اسپهبد مازیار اگر چه برای خشنودی خلیفه خود را پیر و آئین اسلام نشان داد ولی در نهان به آئین نیاکان خود بود او میخواست دست تازیان را از طبرستان کوتاه کند و مردم آنجا را به کیش زردشتی برگرداند از آن رو بر مسلمانان سخت گرفت و کسانی را که با عقیده اش مخالفت میکردند از دم تیغ میگذرانید، تا اینکه قاضی آمل از حضور خلیفه بد آمل بازگشت.

به اشاره او مسلمانان رویان و آمل که از آزار مازیار به تنگ آمد بودند با هم توافق کردند و عامل مازیار را کشتند و کسانی نزد خلیل بن ودادسیان که پسر عمومی پدر مازیار بود و در کوهپایه آمل بزرگی و نفوذ و قدرتی داشت فرستادند و او را یار و معین خود ساختند.

این خبر بد مازیار که در آن موقع در ساری بود رسید و لشکر جمع کرد و بهمراهی برادر خویش کوهیار بد آمل اشکرکشید، اهل شهر دروازه‌ها را بستند و روستاییان اطراف را شهر آوردند و محمد بن موسی را نیز زیر این عنوان که خلیفه بدقاچی آمل اذن جنگیدن با مازیار را داده است با خویشتن یار ساختند، مازیار فوری قاصدی پیش خلیقد رواند کرد و چنین خبرداد که مردم آمل و رویان و تهرجانلوس خلع طاعت امیر المؤمنین کردند و محمد بن موسی را فریقت و یاور گرفتند و علوی را بخلافت نشانده و شعار سید گردانیدند و من بنده گروهی از اشکریان خویش را برای سرکوبی کردن ایشان گماشتند و بانامدهای بعدی خبر فتح خواهم فرستاد.

در آن زمان شهر آمل دارای دو حصار و یک خندق بود محاصره شهر از طرف مازیار هشت ماه طول کشید و همد روستاهای اطراف شهر خراب شد، کوهیار برادر مازیار شب و روز برای تدارک جنگ و گشودن شهر کوشش میکرد تا عاقبت شهر آمل را فتح کرد نوشتند (۱) که در آن مدت هر روز مازیار نامه پیش خلیفه میرستاند و واقعی خروج اهل طبرستان را در آنها شرح میداد ولی از محمد بن موسی هیچ نوشتادی بخلیفه نمی‌رسید و سببیش این بود که محمد نوشتدهای خود را از آمل به ری پیش شخصی از خدمتکاران سابق پدر خود میرستاند تا او را آنجا به بغداد روانه کند و مازیار از موضوع مطلع بود و جاسوس زیر دستی را بدربی فرستاده بود و این مرد همه نامه را گرفته پیش او روانه میداشت.

بدین تدبیر که او کرده بود فقط اخباری که مازیار میداد بسأمون میرسید، بهمین جهت بر محمد بن موسی خشم گرفت و همینکه فتحنامه آمل بدست هامون رسید محمد بن سعید نامی را بطبستان فرستاد که علت خروج مردم و خلع طاعت خلیفه را تحقیق کرده و معلوم دارد که علوی که او را بخلافت برگزیده‌اند کیست. مازیار پس از تصرف شهر آمل خلیل بن ونداد سپان و ابواحمد قاضی را که باعث این شورش میدانست کشت.

محمد بن سعید که طبق دستور خلیفه برای تحقیق به طبرستان آمده بود پس از رسیدگی به مأمون نوشت که مازیار آنچه درباره علوی نوشته بی‌اساس بوده و علت این شورش اختلاف محمد بن موسی و مازیار می‌باشد، از آن طرف محمد بن موسی تیز نامدای به خلیفه نوشت که اهل ولایت باهازیار بدستور من جنگ کردن و قاضی آمل مرا چنان

۱ - تاریخ این اسفندیار جلد اول صفحه ۲۱۰ و کتاب مازیار تألیف و تصنیف مینوی

گفته بود . . . و من نیز باعتماد قول قاضی که خلیفه (اذن داده است) اقدام به این کار کردم .

مأمون چون نامدها را خواند بر محمد بن موسی خشم گرفت و گفت محمد مردی است نادان و فرمانداری را نشاید ، پس فرمانروائی کوه و دشت طبرستان را بطور کلی بدمازیار و آگذشت و بد محمد بن موسی نوشت که دشت و کوه طبرستان را یکسره بدمازیار سپارد (۲۱۸ هجری) واين کاري بود که بزیست منجم آنرا پیش بینی کرده و چند سال قبل از اين در بغداد درخلوت به مازیار گفته واو را بحکومت ترغیب نموده بود .

مازیار فرمانروای کل طبرستان

هنگامیکه منشور حکومت کلید نقاط دشت و کوهستان طبرستان از طرف خلیفه بدمازیار رسید بسیار شاد و نیرومند گردید و بربی باکی خود افزود .
ابتدا دستور داد در شهر آمل ندا دردادند تا جمله معارف و اعیان و منظوران و مشهوران آن ولایت به مقصوره بی جمع شوند و محمد بن موسی را نیز حاضر کرد و همه را در پیش افکند و خود در دنبال ایشان هیرفت تا بد رود بست رسیدند و هر یک را جدا گاند بخانه ای زندانی کرد و برقیاک ایشان نگهبانی از اتباع غیر مسلمان خود گماشت و هر روز خوراک و مایحتاج بد ایشان میرسانید تاهم در این سال خبر رسید که مأمون در سرزمین روم از جهان درگذشت است (۲۱۸ هجری) در این موقع مازیار جمعی از اتباع زرتشتی خود را فرستاد . (۱)

تا آن جماعت زندانی را از رود بست بد هرم آبادلپور که دری سخت استوار بود بر دند و هر یک را دوپاره بند بر نهادند که هر بند آن سه حلقة زنجیر داشت و آذوقه خوراکشان را کم کردند و چنان زندگی را بدآنان تسگ گرفتند که گروه بسیاری از آن

افراد مردند .

محمدبن موسی وبرادر او که جزء زندانیان بودند شکنجه بسیار شدند و در کنج زندان جز بوریای کهنه و پاره که بزیر خود می افکنند و خشته که بزیر سرمه - نهادند چیزی دیگر در اختیار نداشتند .

مازیار پس از آن که مخالفان خود را مغلوب و منکوب کرد ، شاد مستقل تمام طبرستان گردید وی دستورداد در خمن خراب کردن مساجد طبرستان و احیاء رسوم زردهشی به محکم کردن شهرها و راهها پرداختند ، حصارهای ساری و آمل را بفرمان او تعمیر نمودند و رخنهای را مسدود کردند و در گوهستانها قلعه‌ها ساختند و در همه طبرستان کسی را نگذاشت که بمعشیت و عمارت ضیاع خویش مشغول شود و همه را بساختن قلعه‌ها و قصرها وزدن خندقها و حمل و نقل مصالح بنائی و کارگل وا داشت و در تمام طبرستان هرجایی که راهی نشان دادند یا احتمال میدادند که از آن جا عبور ممکن باشد در بنده ساخت و گروهی را به نگهبانی گماشت و از جمله این استحکامات نظامی که بد امر او برای طبرستان ساخته شد دیواری بود که از سرحد گیلان تا جاجرم خراسان کشیده شده بود و در آن درهای بود و هر در بنده پاسانهای داشت و هر کسی بی فرمان و جواز او از هر یک از این در بندها میخواست عبور بگند فوراً دستگیر و بدارآ و یخته میشد . (۱)

مازیار پیش بینی کرده بود که سپاه دشمن در آینده نزدیکی به طبرستان حمله خواهد کرد بهمین جهت با سرعت هر چند تمام تر خود را برای دفاع و مبارزه آماده میکرد تا طبرستان را از تعرض تازیان حفظ کند و آئین باستان و مذهب زردشت را در آن سامان زنده نگاهدارد .

او ضاع عمومی خراسان در آغاز خلافت معتصم

همانطور یک‌دسته در گذشته بیان شد خراسان و سیستان در این زمان در دست طاهریان بود، این خاندان ایرانی برخلاف سرسلسله باشپامت و میهن پرست خود (طاهریان الیمینیان) برای مال و جاد بخدمت خلفاً در آمد و بودند با این حال با تفاخر بدتر از ایرانی خویش می‌کوشیدند خراسانیان را بخود علاوه‌مند کنند، داعیه استقلال داشتند، اما استقلالی که آنها می‌خواستند، استقلال حکومت خانوادگی بود، می‌خواستند حکومت خراسان در خاندان آنها موروثی باشد و برای اینکار از هیچ‌گونه اقدام مضایقه نمی‌کردند، هم به نژاد ایرانی خویش مباراکات می‌کردند و هم به تمدن و فرهنگ ایرانی بی‌اعتنای بودند، هم خود را ایرانی میدانستند و هم با نوهضت‌های ایرانی در صورتیکه قدرت و استفادالآنان را تهدید می‌کرد مخالفت می‌ورزیدند.

طاهریان در سیستان مدت‌ها با خوارج مجبور به جنگ شدند، خراسان نیز سال‌ها در روزگار حکومت آنها گرفتار فتنه خوارج بود، خوارج مدت‌ها بود که در سیستان و خراسان قیام کرده بودند و ظلم و فشار عمال طاهریان آنان را بیشتر بر می‌انگیخت، مقارن ظهور بابک خرم دین عبدالله طاهری که از طرف مأمون حکومت خراسان را داشت در دینور بود و لشکرها بد جنگ بابک می‌فرستاد محمد بن حمید طاهری که از جانب عبدالله در نیشابور بود ستم‌ها کرد، این بیدادگریها موجب شد که خوارج در یکی از دیدهای نیشابور سربط غیان برداشتند و بسیار مردم را کشتن، عبدالله طاهر شدت عمل زیادی بخراج داد و خوارج خراسان را سرکوبی کرد (۱) ولی با اینهمه پریشانی و آشتفتگی خراسان برای خاندان طاهریان پایگاه حکومت مقتدر و منبع عواید سرشار بود از این روافشین با توجه بد خصوصی که با طاهریان داشت از این وضع ناراضی بود و چشم

طبع بدآن دوخته بود چه اومی پنداشت کد با امارت خراسان حکومت وسیع و مقتدری در زاد و بوم خویش پدید خواهد آورد ، از این جهت برای وصول بدان مقصود از هیچ کوششی فروگذار نمینمود .

آتش اختلاف بالاسمرفت

هنگامی که افشنین در آذر با بیجان بجنشک باشخر مدین اشتعال داشت حادثه بی رخ داد کد آتش اختلافات افسین و عبدالله طاهر را بیش از پیش شعلهور ساخت نوشتداند کد افسین غنائم و هدایائی را که در آذر با بیجان و ارمنستان بدهست می آورد به اسر و شنید هیفرستاد ، این هدایا ناچار از قلمرو حکومت عبدالله طاهر می گذشت و امیر خراسان از آن واقعه می گشت ، عبدالله طاهر این موضوع را به معتصم گزارش نمود معتصم دستور داد عبدالله صورتی از هدایائی که افسین به اسر و شنید می فرستد بدهست آورد و برای او ارسال دارد .

افشنین هر چند مال و خواسته در آذر با بیجان و ارمنستان بدهست می آورد در همیانها و دستارها می نهاد و بوسیله کسان و یاران خویش بزاد و بوم پدران خود هیفرستاد ، هر کدام از گماشتگان او همیانهای آنکنه از زر و سیم فراخور طاقت خویش بر میان می بستند و از راه خراسان به اسر و شنید هیبرند و قتی که یکی از کاروانهای طلا و جواهر به قعد اسر و شنید از نیشا بور می گذشت عبدالله طاهر دستور داد کاروانیان را دستگیر کردند و آن مالها که در همیانها بود از آنها گرفتند ، پس از آنها پرسید که این مالها را از کجا آورده اید ؟ گفتند این مالها و هدایتها از افسین است .

عبدالله طاهر گفت دروغ می کوئید اگر افسین می خواست چندین مال بجهائی فرستد بمن می نوشت تا بدرقه بی همراه آن کنم شما دزدانید و این مال هنگفت را از را دزدی بدهست آوردید .

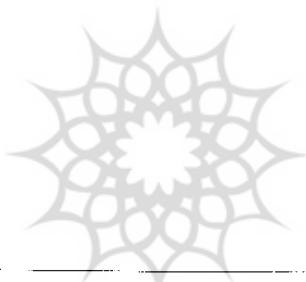
بدینگونه عبدالله مال و خواستد افشن را لزکسان او بستد و بد لشکریان خویش داد ، سپس بد افسین نامه نوشت که این قوم چنین می گویند و من ندیندارم که تو چندین مال به اسر و شنه فرستی و مر آگاه نسازی تا نگهبانان به بدرقه همراه آن کنم اینکه من آن مال را درین سپاه خود تفرقه کردم ، اگر از آن تونیست به لشکریان و بندگان خلیفه سزاست و اگر از آن تست از مالی که در آینده باید بد لشکر داده شود عوض خواهم داد .

این واقعه کدورتی را که بین افشن و عبدالله بن طاهر بود قوی‌تر کرد و این دو رقیب قوی برای از میان برداشتن یکدیگر بکوشش و سیزه برخاستند ، ولی همانطور که گفته شد گرفتاری با باک بدست افشن موجب شد که خلیفه نسبت به افشن مهر و عنایت خاصی ابراز دارد چنان‌که کسان و نزدیکان خود را از سامره به پیش باز او فرستاد و اورا بسیار بنوخت و تشریف و اکرام زیاد فرمود تاچ ذرین آکنده از زمرد سبزو یا قوت سرخ با دو کمر بندگر آنها بدوهدید کرد و دستور داد تا اتر جد دختر اشناس سردار بزرگ ترک را که با پسر افشن که حسن نام داشت عقد ازدواج بندند و در مراسم عروسی تکلیف بسیار کردند و افشن را شاعران بسیار استودند (۱) با قدرت و محبویتی که افشن در دستگاه خلافت بدست آورده بود همواره در صدد بود بهر ترتیبی که ممکن باشد عدم لیاقت و شایستگی طاهریان را در کار حکومت مشرق ایران در نزد خلیفه و انmod کند تا خود بد جای عبدالله بحکومت منصب گردد و بمروز میدان متصرفات خویش را گسترش دهد در این بین قیام مازیار در طبرستان بد افشن نوید میداد که بد این مقصد نایل خواهد شد .

بنا بر این مازیار را در نهیان بر خند عبدالله طاهر تحریک کرد و بد اونامدها نوشت

واظه‌هار دوستی کرد و پیغام داد که ولایت خراسان را خلیفه بدو و عده داده است و اورا به جنگ با عبدالله طاهر تشویق نمود ، افسین میخواست قیام مازیار نیز مانند نهضت بابک خرم دین چندان پردازمند و طولانی باشد که عبدالله طاهر را عاجز و مایوس کند ، تا مگر خود اورا با سپاه تازه‌بی برای فرونشاندن قتنه مازیار گسیل دارند و فرمانروائی خراسان را از عبدالله طاهر بگیرند و تسليم او کنند و گمان داشت که او بدینگونه نه فقط از عبدالله طاهر رقیب دیرین خود انتقام خواهد گرفت بلکه بر خراسان و ماوراءالنهر نیز فرمانروائی خواهد یافت .

(ناتمام)

پند

چون در امضا کاری هتردد باشی آنطرف را اختیار کن که بی آزارتر باشد . بر عجز دشمن رحمت مکن که اگر قادر شود بر تو رحمت نکند . نصیحت از دشمن پذیر قتن خطاست ولیکن شنیدن رواست تا بخلاف آن کار کنی که عین صواب است .

(سعدی)